

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5C/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215204583
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2016:3215204583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľky: W. I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Y. XXX, zastúpená JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom so sídlom v Bratislave, Nezábudková 22, proti odporcovi: W. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, J. L. J., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., IČO: 36 789 925, J. Jesenského 69, Bánovce nad Bebravou, o určenie výživného na rozvedenú manželku, taktó

rozhodol:

Návrh zamietá.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi na účet jeho právnej zástupkyne č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, W.: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX náhradu trov konania v sume 1 591,91 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu sumou 450,- eur mesačne od 30.11.2015 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Uviedla, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/52/2015 - 278 zo dňa 05.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2015. Maloletý syn účastníkov C. bol zverený do jej osobnej starostlivosti a odporca bol zaviazaný prispievať jej na jeho výživu sumou 250,- eur mesačne. Navrhovateľka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke a bez zamestnania. O majetkových a zárobkových možnostiach odporcu nemá vedomosť, po rozvedení sa nekontaktujú. Navrhovateľka sa z objektívnych dôvodov (rodičovského príspevku, po náročnom rizikovitom tehotenstve, po neochote odporcu byť jej nápomocný pri výchove a výžive maloletého syna) dostala do situácie, že nie je schopná sa samostatne živiť, pričom k tomuto stavu napomohol výraznou mierou odporca. Navrhovateľka poberá len rodičovský príspevok 203,20 eur a 23,52 eur prídavok na dieťa. Iný príjem nemá, nevlastní žiaden hnutelý majetok väčšej hodnoty, býva u svojej matky v rodinnom dome, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou v 1. Na služby spojené s užívaním tohto domu neprispieva.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul právnych zástupcov účastníkov a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením listinných dôkazov, a to sobášneho listu, spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spis. zn. 4P/52/2015, rozpisu príjmov a výdavkov navrhovateľky, lustrácií v Sociálnej poisťovni, správy ÚPSVaR Partizánske a potvrdení ÚPSVaR Partizánske, správ Sociálnej poisťovne, správy spoločnosti X. R. D. s.r.o., pokladničných dokladov, správy spoločnosti C. a.s., diplomu, pracovných ponúk, výpisu z listu vlastníctva, potvrdenia spoločnosti G. G. s.r.o., fotografie, faktúr a mandátnej zmluvy.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že odporca fakturuje práce firmám P. D. s. r. o., a J., s. r. o., pracuje ako živnostník pre firmu K. so sídlom v K. a okrem toho, že je zamestnaný v spoločnosti X. R. D. s. r. o., tak poberá od tejto spoločnosti aj provízie na základe mandátnej zmluvy. Odporca sa osobne nestará o svojho syna a na jeho výživu síce prispieva tak, ako určil súd, no ešte 22.12.2015 neprispel celkovo sumou 100 eur na úspory syna a táto suma bola na synovom účte až po jej výzve z tohto dňa. Odporca netrávi čas so synom podľa rozvodového rozsudku a synovi na Vianoce nič nekúpil. Od vtedy, čo bolo odporcovi doručené predvolanie na toto pojednávanie, sa odporca navrhovateľke niekoľkokrát vyhráždala, a to aj telefonicky a SMS správou. Konkrétne sa jej vyhráždala dňa 14.12.2015 a dňa 19.12.2015 okrem iného slovami: „Polejem ti chabiny, aby vykapali, rozbijem ti sklá a postarám sa o to, aby si si nenašla prácu.“ Chabinami nazýva navrhovateľkine okrasné dreviny. Za auto E. G. zaplatil ešte počas manželstva krstnému otcovi 7 500,- eur, pričom jej povedal, že ho napísal na krstného otca, aby naň nemala nárok. V spoločnosti C. skončila navrhovateľka pracovný pomer dohodou z dôvodu, že chcela zmeniť prácu. V tom čase ešte inú prácu nemala a túto si hľadala ešte pred skončením a aj po skončení do doby, kým nebola na rizikovitom tehotenstve. V čase skončenia pracovného pomeru ešte nevedela, že je tehotná, a to si dvakrát robila testy. O necelé dva týždne šla k lekárovi a ten ju vypísal na PN z dôvodu rizikového tehotenstva. Navrhovateľka prispieva na výživu rodiny z jej úspor a finančne jej prispieva matka, a to približne 200,- eur mesačne. Pokiaľ ide o hľadanie si práce, navrhovateľka oslovila niekoľkých zamestnávateľov, no nebude o tom predkladať doklady, pretože manžel sa jej vyhráždala, že jej to prekazí. V súčasnej dobe je zdravotný stav navrhovateľky dobrý. K fotografii na facebooku uviedla, že bola na lyžovačke so známymi, na ktorú ju títo pozvali a aj jej ju zaplatili. Odporca klamal v rozvodovom konaní a klame aj v tomto konaní.

Odporca na pojednávaní uviedol, že nikomu sa nevyhráždala, s navrhovateľkou sa nekontaktuje. Snažil sa jej nájsť prácu v regióne K. a P., kde pracuje, pričom bol ochotný ju voziť aj autom. Navrhovateľka je 30-ročná, zdravá, vysokoškolsky vzdelaná žena a neverí, že by si nedokázala nájsť prácu. Celé toto konanie je o tom, aby dostala od odporcu nejaké peniaze, ktoré si on poctivo zarába a ona mohla zostať sedieť doma. Odporca nepracuje v tomto regióne, nemá tu známych a nevie ako by jej mohol prekaziť nájsť si prácu a nemá na to ani dôvod. Odporca je zamestnancom spoločnosti X. R. a má s nimi uzatvorenú aj mandátnu zmluvu, avšak z tejto mu neplynú žiadne benefity. Dňa 13.02.2015 bol zadržaný z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu, policajti mu povedali, že minimálne na rok príde o vodičský preukaz, tak v marci 2015 predal vozidlo zn. O. P. za 1 000,- eur, ktoré nadobudol pred manželstvom. Nemohol jazdiť, presťahoval sa do K., kde pracuje a po troch mesiacoch mu vodičský preukaz vrátili a auto mu potom požičal krstný, s ktorým sa dohodol a 23.12.2015 si auto od neho kúpil za 7 500,- eur, z ktorých mu zaplatil 1 000,- eur, ktoré mal z predaja predchádzajúceho vozidla a zvyšok mu spláca po 100,- eur mesačne. Okrem uvedeného zamestnania má odporca ako živnostník zmluvu so spoločnosťou K. R.. Odporca vlastní rodinný dom, ktorý je darom od jeho rodičov, matky a vlastní spolu s navrhovateľkou pozemok.

Z listinných dôkazov súd zistil, že účastníci uzatvorili dňa 21.04.2012 manželstvo, z ktorého sa im dňa XX.XX.XXXX narodil syn C.. Manželstvo bolo Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/52/2015 - 278 zo dňa 05.11.2015 rozvedené a ohľadne mal. C. účastníci uzatvorili rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol mal. C. zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 250,- eur mesačne, z čoho suma 50,- eur je určená na úspory. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2015. Navrhovateľka poberá rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a prídavok na dieťa 23,52 eur mesačne. Do 02.08.2012 bola navrhovateľka zamestnaná v spoločnosti C. a.s. a jej priemerná čistá mesačná mzda (v období od 08/2011 - 07/2012) bola 1 181,94 eur. Pracovný pomer ukončila dohodou. Odporca je zamestnancom spoločnosti X. R. D. s. r. o. od 16.11.2015 a za mesiac november 2015 mu bola vyplatená mzda v sume 605,24 eur.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Súd pri rozhodovaní o priznaní príspevku na výživu rozvedeného manžela v zmysle § 72 Zákona rodine skúma, či bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené. Ďalej súd skúma, či navrhovateľ nie je schopný sa sám živiť a či schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu umožňujú súdu príspevok priznať. V prípade príspevku na výživu rozvedeného manžela nie je právny nárok na rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Neschopnosť sám sa živiť znamená,

že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe zdravotného posudku dosahuje príjmy, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby. Súd má taktiež obligatórnu povinnosť brať do úvahy aj príčiny rozvratu manželstva. Právo na príspevok nemôže priznať, ak by to odporovalo dobrým mravom, a to ani v prípade, ak by bola splnená podmienka schopnosti poskytovať príspevok na strane povinného.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené. Odporca je zamestnaný a okrem zamestnania mu plynú príjmy aj zo živnosti. Navrhovateľka poberá rodičovský príspevok a stará sa o dieťa mladšie ako tri roky, no zároveň je však zabezpečená starostlivosť o dieťa v materskej škole, keď toto tvrdenie odporcu, prednesené na pojednávaní prostredníctvom jeho právnej zástupkyne, nebolo sporné. Z hľadiska starostlivosti o dieťa tak navrhovateľka je objektívne schopná sama sa živiť. Navrhovateľka počas manželstva pracovala v spoločnosti C. a.s. s priemernou čistou mesačnou mzdou 1 181,94 eur. Pracovný pomer ukončila dohodou 8 mesiacov a tri týždne pred narodením dieťaťa na základe jej rozhodnutia z dôvodu, že si chcela nájsť novú prácu, ktorú ešte nemala zabezpečenú. Navrhovateľka sa tak sama vzdala výhodného zamestnania, pričom vzhľadom na ustanovenia § 64 Zákonníka práce o zákaze výpovede by sa jej pracovný pomer nemohol skončiť zo strany zamestnávateľa výpoveďou počas jej práceneschopnosti z dôvodu rizikového tehotenstva, ani počas jej materskej dovolenky a ani počas jej rodičovskej dovolenky. Navrhovateľka by tak po skončení rodičovskej dovolenky mohla nastúpiť do zamestnania. Vzhľadom k tomu, že dieťaťu je zabezpečovaná celodenná starostlivosť v materskej škole, nebyť skončenia pracovného pomeru z jej vôle, mohla do zamestnania už nastúpiť. Navrhovateľka tak je objektívne schopná sama sa živiť, no nepracuje iba na základe vlastného rozhodnutia a za týchto okolností jej príspevok na výživu rozvedeného manžela nepatrí, keďže nespĺňa ani len základnú podmienku pre priznanie tohto druhu výživného, ktorou je neschopnosť sa samostatne živiť. Navrhovateľka taktiež nespĺňa nárok na tento druh výživného ani z hľadiska jej zdravotného stavu, keď tento je podľa jej vyjadrenia dobrý a rovnako tak ani z hľadiska kvalifikácie, o ktorú neprišla. Podľa názoru súdu tak, ako je potrebné prihliadať v zmysle § 75 Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, je potrebné na uvedené okolnosti prihliadať aj v prípade osoby oprávnenej, teda tej, ktorá by mala byť vyživovaná, pričom ak sa táto osoba dobrovoľne vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, nemožno ju považovať za neschopnú samostatne sa živiť. Keďže navrhovateľka je objektívne schopná sama sa živiť, nie je splnená ani základná podmienka pre priznanie jej príspevku na rozvedenú manželku, a preto súd návrh zamietol a nie je potrebné, hospodárne a účelné, aby sa za daných okolností zaoberal majetkovými pomermi, možnosťami, schopnosťami a potrebami účastníkov a prihliadal prípadne na príčiny rozvratu manželstva.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže súd návrh v celom rozsahu zamietol, odporca tak mal plný úspech vo veci. Súd preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal navrhovateľku na zaplatenie trov konania odporcovi v celkovej výške 1 591,91 eur. Trovy konania odporcu sú trovami jeho právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli priznané a vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) a pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena 436,54 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (dňa 23.12.2015),
- odmena 873,08 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 28.01.2016 (2 x 436,54 eur keďže pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- režijný paušál 8,39 eur k úkonu právnej služby vykonanému v roku 2015,
- režijný paušál 8,58 eur k úkonu právnej služby vykonanému v roku 2016,
- suma 265,32 eur - daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy odmeny a paušálov z dôvodu, že právna zástupkyňa odporcu je platiteľom DPH.

Výška trov právneho zastúpenia je síce vysoká, no v súlade s vyhláškou, pričom súd pri určení odmeny vychádzal z tarifnej hodnoty 27 000,- eur, ktorá je päťnásobkom ročného plnenia (podľa § 10 ods. 3

vyhlášky), t. j. pätnásobkom sumy 5 400,- eur, ktorá je výškou ročného výživného, ktoré navrhovateľka požadovala. Ide pritom o návrhové konanie, odporcovi vznikli trovy v dôsledku konania navrhovateľky a výška trov jeho právneho zastúpenia závisí od výšky výživného, ktoré navrhovateľka požadovala. Aj s poukazom na odôvodnenie vo veci samej nezistil súd žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by odporcovi nemal priznať náhradu trov konania vôbec alebo sčasti.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľka povinná zaplatiť náhradu trov konania advokátovi odporcu. Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť trovy konania do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.